

Forældrene forinden Barnets Daab (eller Navngivelse), fremtidig kunne afkræves dem allerede ved Fødselsanmeldelsen, hvorimod der, da de fornødne Oplysninger om, hvilket Slægtsnavn der kan tillægges Barnet, allerede ere givne ved Fødselsanmeldelsen, herefter ikke behøves nogen særlig Lovregel om Bestilling af Daab. Der vil derfor heller ikke ved den foreslaaede Ændring i Reglerne paa dette Omraade paaføres Befolkningen nogetsomhelst nyt eller forøget Besvær, snarere vil Ordningen i det hele blive lettere for den, jfr. nedenfor.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Oplysninger der herefter bør kræves ved Fødselsanmeldelsen, bemærkes, at det formentlig af flere Grunde vil være heldigt i Stedet for den almindelige Betegnelse i Forordning af 1828 § 13 „alle til Forretningen hørende Oplysninger“ udtrykkelig at angive, hvilke Attester der skal fremlægges, og i denne Henseende maa da for ægtefødte Børns Vedkommende kræves Forældrenes Vielsesattest og Faderens Fødsels- eller Daabsattest, for Børn, fødte udenfor Ægteskab, Moderens Fødsels- eller Daabsattest og i begge Tilfælde eventuelt tillige Bevis for opnaaet Navneforandring. Ogsaa for ægte Børns Vedkommende kunde det vel være ønskeligt at kræve Moderens Daabsattest forelagt til Dokumentation af hendes rette Navn, i hvilken Henseende en efter den nu gældende Regel udstedt Vielsesattest jo ikke er autentisk Bevis; men for ikke at stille større Krav end absolut nødvendigt har man ment ikke at burde fremsætte Forslag herom. Dette Spørgsmaal vil iøvrigt bortfalde, naar de i Bemærkningerne nedenfor til § 7 omtalte nye Regler om Indholdet af Ægteskabsbeviser (Vielsesattester) indføres. Man har ment, at Kravet om Attesternes Fremlægelse bør kunne frafalde, naar Sognets Kirkebog i Forvejen indeholder de Oplysninger, som udkræves.

Efter Forordningen af 1828 skal Fødsel anmeldes til Kirkebetjenten, Daab bestilles baade hos Sognepræsten og Kirkebetjenten. Det her fremsatte Lovforslag, der alene har den borgerlige Side ved Kirkebøgernes Førelse for Øje, berører ikke Bestilling af Daab, uden for saa vidt dette har Betydning for de borgerlige Forhold (jfr. § 3). Derimod opstaar det Spørgsmaal, om Fødselsanmeldelsen bør foregaa hos Sognepræsten eller Kirkebetjenten (Fører af Kontraminiertalbogen) eller begge Steder. At paalægge dobbelt Anmeldelsespligt synes dog ufornuddent, og dette bør da af Hensyn til Befolkningen

ikke ske; men naar der saaledes kun kræves Anmeldelse paa eet Sted, er det formentlig hverken nødvendigt eller heldigt i selve Loven at foreskrive, hvor Anmeldelsen skal foregaa. Dette maa det være overladt Administrationen at bestemme — en Bestemmelse, der mulig bør være forskellig efter de forskellige Forhold navnlig paa Landet og i Købstæderne — og Loven bør da ikke gaa videre end til at foreskrive, at Anmeldelsen skal ske til Kirkebogen.

Fristen for Anmeldelsen, der efter Forordning af 1828 § 9 er 2 Dage i Købstæderne, 8 Dage paa Landet, foreslaas i alle Tilfælde sat til 3 Dage. Dette maa anses for tilstrækkeligt, og det er af Betydning bl. a. for den kronologiske Orden i Kirkebøgerne, at Fristen ikke er for lang. Endnu et Forhold vedrørende Fødselsanmeldelser er at berøre. Det antages for Tiden — se Ministeriets Cirkulærer af 23. November 1896 og Ministeriets Skrivelse af 20. November 1902 (Love og Ekspeditioner vedkommende Kirke- og Skolevæsen) — at Fødsel af Børn, der høre til et af de anerkendte kristne Trossamfund (Romersk-Katolske, Reformerte, Metodister), ikke skal anmeldes til Folkekirkens Kirkebøger men alene til vedkommende Trossamfunds Bøger, for saa vidt Fødslen foregaa indenfor en anerkendt Præsts Distrikt. Rigtigheden heraf er dog allerede efter den nugældende Lovgivning omtvistet; men i hvert Fald vilde en saadan Regel være ganske principstridig, naar det her til Grund lagte Synspunkt — at Fødselsprotokollerne i Folkekirkens Kirkebøger ere at betragte som Civilstandsregistre, hvis Forening med Kirkebøgerne og Førelse af Sognepræsterne alene er en Følge af den, fra dette Synspunkt set, tilfældige historiske Udvikling og ikke af deres egen Beskaffenhed — søges gennemført konsekvent. Ogsaa afgørende praktiske Grunde saavel med Hensyn til Fødselsregistrenes Førelse som med Hensyn til Udfærdigelsen af Attester og Indberetninger paa Grundlag af dem tale for saa vidt muligt at samle alle Fødselsanmeldelser paa samme Sted. For saa vidt de anerkendte Trossamfund af Hensyn til deres egne indre Interesser maatte ønske at føre Bog over Fødsler indenfor Menigheden, er dette jo heller ikke i nogen Maade hindret ved det anførte, der alene angaar den officielle, af Hensyn til det hele borgerlige Samfund foreskrevne Anmeldelse. Fødselsattester med fuld borgerlig Gyldighed ville herefter kun kunne udstedes af Førerer af Sognekirkebogen i disse Tilfælde.